

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314204058
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6314204058.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa E. C., narodený XX. XX. XXXX, bytom E., G. Y. XXX/XX, zastúpený Mgr. Alenou Gregorovou, advokátkou, so sídlom Horná 54, Banská Bystrica, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 80,50 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/118/2014-67 z 28. 11. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,69 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet jeho právnej zástupkyne Mgr. Aleny Gregorovej.

odôvodnenie:

Okresný súd v plnom rozsahu vyhovel návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 80,50 € na tom skutkovom základe, že zmluva o úvere č. 600400951 uzavretá medzi účastníkmi 15. 12. 2011 neobsahuje náležitosti vyžadované zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa úver poskytnutý navrhovateľovi považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ si požičal od odporcu 350,00 € spolu s poplatkom vo výške 270,00 €, mal odporcovi zaplatiť 620,00 € v desiatich mesačných splátkach po 62,00 €. Navrhovateľ zaplatil odporcovi už 430,50 €. Rozdiel medzi požičanou sumou 350,00 € a zaplatenou sumou 430,50 € je bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na strane odporcu na úkor navrhovateľa.

Odporcovi uložil podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), aby navrhovateľovi nahradil trovy konania, ktoré v dôvodoch rozhodnutia rozpísal a odporcovi uložil podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, aby zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 16,50 € podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov z dôvodu, že navrhovateľ bol ako spotrebiteľ od súdneho poplatku oslobodený.

Odvolanie proti rozsudku okresného súdu odôvodnil odporca tým, že vzťah medzi navrhovateľom a odporcom na základe uzavretej zmluvy o úvere z 15. 12. 2011 je obchodnoprávnym vzťahom a navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy nemal status spotrebiteľa. K tomuto záveru dospel na základe vyhlásenia navrhovateľa pri uzatváraní úveru, že úver žiadal ako podnikateľ, a to v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou. Ak navrhovateľ vyhlásil, že finančné prostriedky použije na výkon svojho zamestnania, nie na svoju súkromnú potrebu, zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na právny vzťah účastníkov nie je aplikovateľný. Zmluva o úvere nemusela obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Odporcovi vznikol nárok na vrátenie poskytnutého úveru spolu s poplatkom a na jeho strane nevzniklo žiadne bezdôvodné obohatenie. Okresný súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom vyžadovaným ust. § 157 ods. 2 a § 167 ods. 2 O. s. p., čo znemožňuje odporcovi brániť sa proti rozhodnutiu okresného súdu a odvolací súd by mal kvalifikovať postup prvostupňového

súdu ako odnímajúci odporcovi možnosť konať pred súdom. Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že súhlasí s názorom okresného súdu, že v čase podpisu zmluvy 15. 12. 2011 zák. č. 129/2010 Z. z. vylučoval zo spotrebiteľských úverov len úvery poskytnuté na výkon povolania alebo podnikania. Navrhovateľ čerpaný úver použil na súkromné účely. Dodatok k zmluve o úvere ako predtlačný formulár navrhovateľa podpísal z dôvodu, že pri podpise zmluvy o úvere mandantka odporcu podmienila poskytnutie úveru podpisom tohto dodatku. Navrhovateľ považuje dodatok k zmluve o úvere za neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že jeho prostredníctvom odporca obchádza zákon o spotrebiteľských úveroch.

Krajský súd po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil v plnom rozsahu sa stotožňujúc s výrokom aj dôvodmi rozsudku okresného súdu, na ktoré poukazuje a na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu iba dopĺňa:

Rozhodnutie okresného súdu je vypracované v súlade s § 157 ods. 2 a § 167 ods. 2 O. s. p. Okresný súd uviedol v odôvodnení, čoho sa navrhovateľ v konaní domáhal - vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 80,50 €, z akých dôvodov - čerpal u odporcu úver podliehajúci zák. č. 129/2010 Z. z. vo výške 350,00 €, ale zmluva o úvere neobsahovala údaj o RPMN, výšku úrokovej sadzby úveru, výšku úrokovej sadzby pre prípad omeškania, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto nie je povinný odporcovi zaplatiť dohodnutý poplatok 270,00 €, napriek tomu zaplatil navrhovateľovi na poplatkoch už 80,50 €, ako sa vo veci vyjadril odporca - že zmluva nepodlieha Zákonu o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že si navrhovateľ bral úver na výkon zamestnania, a preto zmluva nemusela obsahovať údaje, ktorých absenciu vytyka navrhovateľ. Stručne, jasne a výstižne vysvetlil, že z listinných dôkazov predložených účastníkmi (fotokópiu zmluvy od navrhovateľa a kópiu zmluvy od odporcu), že zmluva o úvere bola uzavretá 15. 12. 2011, na fotokópii zmluvy predloženej navrhovateľom nie je uvedený údaj o výške RPMN, naproti tomu v kópii doloženej odporcom už tento údaj uvedený je, z čoho vyvodil, že údaj o výške RPMN bol dopísaný dodatočne, tiež, že v zmluve nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, úroková sadzba ani priemerná RPMN. Úvahy, ktoré viedli súd k rozhodnutiu, sú uvedené na 4 a 5 strane rozsudku slovami: súd má za to, „že predložená zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákonu o spotrebiteľských úveroch a tento záver neovplyvňuje ani skutočnosť, že v dodatku k zmluve, ktorý doložil odporca je uvedené, že navrhovateľ použije úver na školenie a rekvalifikáciu. Odporca poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti a súdu je známe, že odporca takéto dodatky uzatvára pravidelne, napriek tomu, že osoby, ktorým bol úver poskytnutý, využívali úvery na krytie potrieb v domácnosti, prípadne splatenie iných dlhov. Odporca sa týmto spôsobom snaží vyhnúť posudzovaniu daných úverov, ako úverov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Zákonu o spotrebiteľských úveroch. Zák. č. 129/2010 v čase uzavretia zmluvy nevyklučoval, aby sa za spotrebiteľa považovala aj fyzická osoba, ktorej bol úver poskytnutý na účely zamestnania. V zmluve o úvere nie sú uvedené náležitosti vyžadované § 9 zák. č. 129/2010 Z. z.“ a právne posúdenie súdu je zrejme od citovaných zákonných ustanovení v dôvodoch rozhodnutia - § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 a ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne určená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Keďže zmluva uzavretá medzi účastníkmi tieto náležitosti neobsahovala, súd vyhodnotil, že suma 80,50 €, ktorú nad požičaných 350,00 € zaplatil navrhovateľ odporcovi, predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane odporcu v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktoré musí odporca vydať navrhovateľovi.

Rozhodnutie o trovách konania a povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu obsiahnuté vo výroku rozsudku má povahu uznesenia. Svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil okresný súd spôsobom primeraným povahe a účelu rozhodnutia, keď v dôvodoch vysvetlil, ako dospel k výške vyúčtovaných trov navrhovateľa, na náhradu ktorých mu vznikol nárok a odôvodnil s poukazom na zákonné ustanovenia Zákonu o súdnych poplatkoch povinnosť odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu.

Dôvody odvolania konkretizované odporcom s odkazom na § 205 ods. 2 písm. a), d), f) O. s. p. neboli uplatnené dôvode.

Vo vyjadrení k odvolaniu odporcu si navrhovateľ uplatnil trovy odvolacieho konania pozostávajúce len z trov právneho zastupovania vo výške 16,69 € za 1 úkon právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej a paušálna náhrada nákladov v celkovej výške 16,69 €. Za vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov by právnej zástupkyňi navrhovateľa patrila odmena vo výške 16,60 € podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky, ale zástupkyňa navrhovateľa vyčíslila trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby iba vo výške 8,30 € podľa § 13a ods. 2 písm. b) bez vysvetlenia. Zodpovednosť za správne vyčíslenie trov konania nesie v zmysle § 151 ods. 1, 2 O. s. p. účastník konania. Odvolací súd preto priznal náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi iba v nim uplatnenej výške (prostredníctvom svojej právnej zástupkyne) 16,69 €, ktorá pozostáva z odmeny za 1 úkon právnej služby 8,30 € + paušálnej náhrady nákladov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky v sume 8,39 €, spolu 16,69 €. Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. je odporca povinný zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi na účet jej právnej zástupkyne.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.